

РЕШЕНИЕ

№ 5467

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. В.
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20221110154597 по описа за 2022 година

При условията на субективно (чл.215 ГПК) и обективно (чл.210,ал.1 ГПК) кумулативно съединяване са предявени *положителни установителни иски* по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и чл.86,ал.1 ЗЗД**.

С исковата молба **ищецът Т"ЕАД** е предявил установителни иски *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че всеки от двамата ответници му дължи *поотделно* , т.е. при условията на **РАЗДЕЛНОСТ** следните суми, както следва :

1) ответницата Ц. В. Ц. да заплати: **2 394,44 лв.**, представляващи *1/2 част от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. „****“, с абонатен № **, по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2017г. до 30.04.2019г.; 416,92 лв.**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода **от 15.09.2018г. до 16.12.2020г. ; 25,51 лв.**, представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение“* за същия имот през периода **от 01.11.2017г. до 30.04.2019г.**, и **5,59 лв.**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение“ за периода **от 31.12.2017г. до 16.12.2020г.** , заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.12.2021г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 74194/ 2021г. по описа на СРС,68 състав , и

2) ответникът Л. Ц. Ц. да заплати: **2 394,44 лв.**, представляващи *1/2 част от*

стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. „****“, с абонатен № **, по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2017г. до 30.04.2019г.*; **416,92 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2018г. до 16.12.2020г.* ; **25,51 лв**, представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение“* за същия имот през периода *от 01.11.2017г. до 30.04.2019г.*, и **5,59 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение“ за периода *от 31.12.2017г. до 16.12.2020г.* , заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.12.2021г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 74194/ 2021г. по описа на СРС,68 състав.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищцовото дружество поддържат предявените искове. При устните състезания в заседанието на 28.02.2024г. юрисконсулт на ищеца е пладирал за уважаване на исковете.

Ответницата Ц. В. Ц. оспорва предявените искове видно от изявленията на пълномощника ѝ в представения по реда на чл.131 ГПК на 22.12.2022г. отговор на исковата молба. Оспорва се съществуването на валидно договорно правоотношение между ответницата и ищеца относно доставянето на топлоенергия в процесния имот през процесния период. Твърди се, че ответницата не е била потребител на топлинна енергия за този имот през процесния период. Оспорва се реалната доставка на топлинна енергия в имота. Посочва се , че ищецът не е титуляр на вземането за цената на услугата „дялово разпределение“. Предявено е възражение за изтекла погасителна давност на част от претендираните вземания.

В хода на съдебното производство адвокатът на ответницата поддържа оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 28.02.2024г. пълномощникът на ответницата е пледирал за отхвърляне на исковете.

Ответникът Л. Ц. Ц. оспорва предявените искове видно от изявленията на пълномощника му в представения по реда на чл.131 ГПК на 22.12.2022г. отговор на исковата молба. Оспорва се съществуването на валидно договорно правоотношение между ответникът и ищеца относно доставянето на топлоенергия в процесния имот през процесния период. Твърди се, че ответникът не е бил потребител на топлинна енергия за този имот през процесния период. Оспорва се реалната доставка на топлинна енергия в имота. Посочва се , че ищецът не е титуляр на вземането за цената на услугата „дялово разпределение“. Предявено е възражение за изтекла погасителна давност на част от претендираните вземания.

В хода на съдебното производство адвокатът на ответника поддържа оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 28.02.2024г. пълномощникът на ответника е пледирал за отхвърляне на исковете.

Подпомагащата страна „Т.С.ЕООД (коноституирана с определението по чл.140 ГПК-б.с.) не изразява становище по исковете, не изпраща предсатвител по делото , но

представя писмени доказателства.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни иски са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово *задължение* по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от двамата длъжници на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 74194/2021г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не *осъдителен*.

Относно исковете против ответника Л. Ц. Ц. :

Предявените иски против ответника Л. Ц. Ц. са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Ищцовата страна (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК) не е доказала по безспорен и категоричен начин , чрез т.нар. пълно доказване (изключващо всякакво съмнение) , че през процесния период от 01.05.2017г. до 30.04.2019г. между ищцовото дружество и ответникът Л. Ц. Ц. е съществувало *правоотношение* за доставяне на топлоенергия, т.е. по делото не е установено по безспорен начин , чрез т.нар. пълно доказване, че ответникът Л. Ц. Ц. е бил „*клиент на топлинна енергия*” по смисъла на чл.153,ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./ на топлоенергията, доставена през процесния период в процесния апартамент. Не са представени надлежни писмени доказателства относно този факт, независимо че ищецът обосновава пасивната легитимация на ответника Л. Ц. Ц. по предявените срещу него иски именно с твърдението, че той е бил неизправна страна по съществувало между тях *правоотношение* , по силата на което ползвал доставяна му топлинна енергия срещу задължението да заплаща цената ѝ.

По делото не са представени нито *писмен договор* между ищеца и ответника Л. Ц. Ц. за продажба на топлинна енергия, нито надлежни доказателства, че ответникът Л. Ц. Ц. е бил *собственик* или *ползвател* на процесния имот през процесния период от 01.05.2017г. до 30.04.2019г. , за да се приеме , че е бил „*клиент на топлинна енергия*” по смисъла на чл.153,ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./.

Видно от представения по настоящото дело от ищеца нотариален акт № 89/21.08.1997г. , том 115, дело № 22521/1997г. на нотариус при СРС *други лица - Цветан Л.ов Ц.* (син на ответника , който е пълнолетен към настоящия момент–б.с.) и *Ц. В. Ц.* (втората ответница – б.с.) с *а съсобственици* на процесния апартамент в резултат от закупуването му.

Предвид изложеното по делото не е доказано съществуването на *договорно правоотношение* между ищеца и ответника Л. Ц. Ц. за продажба на топлинна енергия през процесния период в процесния имот , както и ползването от ответника на тази

топлоенергия.. Следователно **не е доказана пасивната материално-правна легитимация** на ответника Л. Ц. Ц. по предявените срещу него установителни иски, която е едно от условията за тяхната основателност.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявените иски срещу ответника Л. Ц. Ц. следва да бъдат отхвърлени. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявените иски срещу ответника Л. Ц. Ц. безпредметно е да се установява наличието и на останалите.

Доколкото по делото не е доказано възникването и съществуването на претендираното от ищеца право, предявеният от него главен иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ срещу ответника Л. Ц. Ц. е неоснователен.

Неоснователен е и акцесорният иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД срещу ответника Л. Ц. Ц., чиято основателност е обусловена от тази на главния иск.

Относно исковите против ответницата Ц. В. Ц. :

Предявените иски против ответницата Ц. В. Ц. са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Както бе посочено , по настоящото дело е представен от ищеца и е приет като писмено доказателство нотариален акт № 89/21.08.1997г. , том 115, дело № 22521/1997г. на нотариус при СРС, удостоверяващ договор за продажба , по силата на който като *купувачи* на имота *съсобственици* са станали ответницата Ц. В. Ц. (притежаща 1/10 идеална част от правото на собственост върху имота) и *третото лице Цветан Л.ов Ц.* (притежаща 9/10 идеални части от правото на собственост върху имота).

По делото няма доказателства кой от двамата съсобственици е бил титуляр на партията за имота в ищцовото дружество през процесния период , нито кой е ползвал апартамента през този период.

Правно релевантно е , че по настоящото дело не е доказано , че ответницата Ц. В. Ц. е подавала заявление за откриване на партия за процесния имот на нейно име , нито , че е сключила договор за продажба на топлинна енергия с ищцовото дружество , нито че е извършвала каквито и да са други действия , от които да е видно, че е била страна по облигационно правоотношение с ищеца.

Според посоченото в *Тълкувателно решение № 2/2017г. от 17.05.2018г. по тълк. д. № 2/2017г. на ССГК на ВКС* задължени за плащане цената на доставената в имот топлинна енергия са т.нар. „битови клиенти” по смисъла на §1,т.2а ДР на ЗЕ , които не са само лицата по чл.153,ал.1 ЗЕ (собствениците и титулярите на вещно право на полване) , но и

всички други ползватели на облигационно основание , които обаче са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди , доказан чрез откриване на индивидуална партида на ползвателя пред топлопреносното предприятие или чрез други доказателства. Това означава , че при наличие на няколко съсобственици , или на собственици и титуляри на вещни или облигационни права на ползване върху топлоснабдения имот „битов клиент” по смисъла на §1, т.2а ДР на ЗЕ , т.е купувач на топлинна енергия и задължен за плащането ѝ , е този от тях, който е сключил договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди в имота, удостоверен с документи за откриване по негово искане на партида за целия имот.

По настоящото дело ищецът не е доказал , че ответницата Ц. В. Ц. е била сключила договор за продажба на топлинна енергия за процесния имот през процесния период.

По делото няма представени никакви писмени доказателства за съществуване на договорно правоотношение между ищеца и ответницата Ц. В. Ц. за продажба на топлинна енергия в процесния имот през процесния период . Не са представени (например заявление за откриване на партида на името на ответницата , договор или други документи). В представените с исковата молба фактури и други счетоводни документи не е вписано името на ответницата.

По предявените искове **доказателствената тежест е за ищеца** , което означава , че не ответникът трябва да доказва, че не е бил собственик и ползвател на имота през съответния период , а ищецът трябва да докаже и то при условията на **пълно доказване** (изключващо всякакво съмнение), че ответникът е бил собственик или ползвател на имота, респективно , че е бил сключил договор за продажба на топлинна енергия за имота. Както бе посочено, по настоящото дело ищецът не е представил надлежни писмени доказателства (нотариални актове или писмени договори) , че ответницата Ц. В. Ц. е била сключила договор за продажба на топлинна енергия през процесния период.

Предвид изложеното по делото не е доказано съществуването на договорно правоотношение между ищеца и ответницата Ц. В. Ц. за продажба на топлинна енергия през процесния период в процесния имот , както и ползването от ответницата на тази топлоенергия.. Следователно **не е доказана пасивната материално-правна легитимация** на ответницата по предявените установителни искове, която е едно от условията за тяхната основателност.

Поради посочените причини , тъй като ответницата не е била потребител на топлинна енергия за процесния апартамент през процесния период , тя **не е материално-правна легитимирана** да отговаря по предявените установителни искове. Пасивната материално-правна легитимация е едно от условията за основателността на исковите.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявените искове следва да бъдат отхвърлени. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е

въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявените искиве срещу ответницата Ц. В. Ц. безпредметно е да се установява наличието и на останалите.

Предявените установителни искиве по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и чл.86,ал.1 ЗЗД срещу ответницата Ц. В. Ц. са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските по делото :

Съдът не присъжда разноски на ищеца , тъй като исковите са отхвърлени.

На ответниците следва да бъдат присъдени направените от тях разноски по настоящото дело, изразяващи се в платените от всеки от тях адвокатски възнаграждения (550 лв) според удостовереното в представените договори за правна защита и съдействие.

Възражението на ищцовата страна за прекомерност на платените от всеки от ответниците адвокатски хонорари (550 лв) е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, защото *в конкретния случай не е налице хипотезата на чл.78,ал.5 ГПК, тъй като не е налице прекомерност на платените адвокатски възнаграждения* , доколкото всяко от тях е съизмеримо с минималния размер на възнаграждението по действащата редакция на чл.7,ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004г. на ВАС (584,25 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от Т” ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **, против Ц. В. Ц., ЕГН: *****, със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез адв. Г. К., обективно съединени установителни искиве по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД за установяване със сила на присъдено нещо , че ответникът дължи на ищеца сумите: **2 394,44 лв**, представляващи *1/2 част от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. „****, с абонатен № **, по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2017г. до 30.04.2019г.*; **416,92 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2018г. до 16.12.2020г.* ; **25,51 лв**, представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода *от 01.11.2017г. до 30.04.2019г.*, и **5,59 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода *от 31.12.2017г. до 16.12.2020г.* , заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.12.2021г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по

заповедното гр.д. № 74194/ 2021г. по описа на СРС,68 състав.

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от Т” ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **, против Л. Ц. Ц., ЕГН: *****, със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез адв. П. Кръстева, обективно съединени установителни искове по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД за установяване със сила на присъдено нещо**, че ответникът дължи на ищеца сумите: **2 394,44 лв**, представляващи *1/2 част от стойността на доставена, но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. „****”, с абонатен № **, по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2017г. до 30.04.2019г.*; **416,92 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2018г. до 16.12.2020г.*; **25,51 лв**, представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода *от 01.11.2017г. до 30.04.2019г.*, и **5,59 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода *от 31.12.2017г. до 16.12.2020г.*, заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.12.2021г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 74194/ 2021г. по описа на СРС,68 състав.

ОСЪЖДА „Т ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **, **ДА ЗАПЛАТИ** на Ц. В. Ц., ЕГН: *****, със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез адв. Г. К., на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **550 лева** (петстотин и петдесет лева), представляващи направените от ответницата *разноски* по настоящото исково производство– платеното адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Т ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **, **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Ц. Ц., ЕГН: *****, със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез адв. П. Кръстева, на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **550 лева** (петстотин и петдесет лева), представляващи направените от ответника *разноски* по настоящото исково производство– платеното адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на подпомагащата страна „Т.С.ЕООД,гр. София, ул. ***.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____